Anul I. Nr. 12 Cenzurat 4 pagini 3 lei Duminecă 1 Septembrie 1935.

ROMÂNIA CREȘTINĂ

ORGAN AL SINDICATULUI ZIARIȘTILOR CREȘTINI DIN BASARABIA

Director: Sergiu Florescu

TRIBUNĂ DE LUPTĂ NAȚIONALISTĂ CREȘTINĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Chișinău, strada Regele Ferdinand Nr. 30.

ABONAMENTE:
Pe un an ..... 200 lei
Pentru instituții și autorități ..... 1000 „
A bonamente de binevoitori ..... 500 „

Până când vom răbda?

Ordinea socială se menține numai prin respectarea legilor. Atat funcționarii cât și cei treapăd ar fi, cât și cetățenii sunt supuși autorității legilor. În momentul când unul sau altul se sustrage dela datorie, ordinea socială este turnată.

Când credincioșii se dedau la nerespectarea legilor, ordinea e pe cale să dispară și să fie înlocuită cu haosul.

Dar când autorităților uită de respectul legilor, cetățenii sunt în drept să ceară dreptate pământeștilor celor mari. Când „Acel mari" nu-și fac datoria, cetățenii se plâng în justiție. Și când și aceștia uitînd speranța a cetățeanului nefericit și dovie o ilusie deșertă, atunci ordinea socială este în agonie, deschizându-se larg porțile pentru intrarea triumfală a anarhiei.

Partidele bisericești democrați, conduse de forța iudeo-masonică, ne-au adus în ultima țară. Toată suferința românească este informatoare cinstei și a dreptății, dar nimeni nu aude! ANARHIA A INCEPUT DE SUS. Guvernanții și au permis nesocotirea legilor țării, dădăndu-se la iobăgi din avutul public și la batjocorirea Românului „răbdător", fără frică de sancțiuni politice.

Dl. Nicolae Iorga spunea, cândva: „anarhia a început în partide și continuă în guverne și va s'o răspândit asupra societății". Societatea încă nu este anarhică, ea reacționează numai în contra anarhiei de sus. Și reacționează numai atunci cînd, majoritatea din „răbdarea" a ajuns la culme. Cînd să nu se uite cu „răbdarea" este de obicei, o probă de sclavie. Ce este este mai răbdător sclavul, cu atât este mai prețios. Evident că în anumite împrejurări și răbdarea este o armă față de opresori dar numai a le-o pune mijlocie pentru momentul prielnic cînd vel putea o fi neînlăturat. Ear dumnei cu răbdarea „care este o pulvilate, în rezolate nici un popor nu a ajuns. A „măgui" poporul român, că este „răbdător", este ceva grosolan dacă nu reacționează, îndată-se lăudăt cu lauda „Românul e cuminte, este mentă sclavie!"

A răbdat prea mult neamul românesc: invazia jidanilor aceparatori, cari ne-au adus în acest hal de umilință și mizerie prostituerea întregulu aparat de Stat, pentruca politicianii și poate opere în voe; prigoana impotriva naționaliștilor creștini cari nu sunt anarhiști, așa cum criminal sunt acuzați, ci lupți, cu sacrificii enorme, pentru deparazitarea țării de lăturarii democrato-iudeo-masoni; lanțul nesfârșit de lotcarii de skode; anarhia partidelor politice-democrate, obicinuite să exploteze, în mod mișelesc și arbitrar, această natție de „oameni cuminți și răbdători, etc".

Românul liber, trebuie să fie conștient, viguros și energic în căutarea și aplicarea mijloacelor necesare pentru existența și înflorirea lui. Interesul de fie-tolerator de pace și legalitate. Dar atunci când iubește legalitatea să nu se scăncească în faja celor surzi, ci să o apere cu toată energia fără de orișicine le-ar încălca.

Cel asupriți sunt datori a veghea ca nu cumva cetățeanul să fie înșelat de a-și apăra dreptul prin acte de disperare!.

Și dacă devistoce de sus, căci se prea poate ca, într'o bună zi, Românii să nu mai fie „CUMINȚI" și „RĂBDĂTORI" PÂNĂ CÂND VREȚI SĂ RĂBDAM???

Sergiu Florescu

Ce vrem noi!

Este o întrebare stereotipă, pe care orice *Roman*, care se „respectă", și-o pune când e vorba de vre-o grupare politică: *„Cum ce vor dânș?"*

Și dagi devistoce ori e putul să se convingă că spun cu toții aceeași decât ce vor, că toate partidele n'au decât o singură dorință comună, să se îmbogățească din sudoarea muncii lui și întreabă mereu, ascultă vorbe și promisiuni, și cu fiecare schimbare de regim își repetă slengi aceeași speranță: *„Poate ce-o fi mai bine!"*

„O fi mai bine" zice țăranul cerula și s'a prosnic scumpirea bucatelor.

„O fi mai bine" spune negustorul, care așteaptă banul jăcuș!

Tot aceeași speranță și-o spun cu inima svârcinată și cetăția oameni intelectuali cari se plocănesc pe la toate mărimile, și pentru un locșor cât de mic.

Invățați deci să scriebe mereu *„cum ce vor dânș"*, și să se mulțumească de unul singur *„poate ce-o fi mai bine"*, Românul nu mai are nimic pentru a vedea mai bine Țara.

Zilele trecute, m'am pomenit și eu întrebat: *„Dar voi, legionarii dânș, ce vreți?" „Ce are în gând Căpitanul vostru?"* Și la aceeași întrebare eșit de și eu, se socotia și în rândul tuturor partidelor unde nu se găsesc decât [illegible] și-mi cerea [illegible] pe larg, planurile noastre, căci se hotărîse omul să mai încerce și cu alții.

Ce vrem noi! DorițI să auziți vorbe, Români? Nu vi s'au impuș[illegible] urechile cu lungile programe elaborate în sulf de opozițiile ai fiecărui partid, și [illegible] în acest timp prin zeci de megafoane în Intunieri agomotoase? Nu v'au scărbit toate aceste grandioase planuri ursite să rămînă literă moartă? DorițI și dela noi același Incru? Ne întrebați ce vrem? *Dar noi nu avem nimic anticipat. Dureile fără nici nu le fipăm în programe realizabile în viitor, ci le alunăm spontan. Nevoile ei nu le arătăm prin vorbe goale; le implinim. La noi fapta corespunde în timp gândului.*

Planurile noastre sunt săpate cu litere de foc în zecile de lucrări făcute de „Legionarii lui Codreanu", cu sudoarea frunții lor, lucrări de muncă isto vitoare, cari vestesc zorile unor zile mai bune. Aici se ereță în mic ce va energie va fi cîndiș mâine în mare o Românie nouă. Aici împreună cu varul și cu nisipul, se frământă și se plămădesc la focul cural al camaraderiei, sufletele noi, sufletele Românilor de mâine.

Vreți să știți programul nostru? Dar nu cetiți în înfățișurile noastre gândurile noastre? Nu vă este de ajuns? Vreți mai mult? Dar morții noștri nu vă spun minte? Nu vă cultrmarej gândindu-vă la cei cari și-au dat viața săpând „drum de foc și biruință pentru garda lor?" În fața măreței acestor jertfe nu simți voi meschinătatea existenței voastre?

Dacă Inirădavăr nu simțiți nimic în sufletul vostru, dacă nu cetiți la ei aspirațiile noastre care trebuesc să fie și ale voastre, cum vreți să vă lămuriosecă cuvintele care altă de puține lucruri pot să spună?

De puteți, înțelegeți vrerile noastre, priviți la jertfele noastre. De nu, nu mai intreb și nimic.

Căci nimic nu vrem pentru noi. Sângele morților noștri stă chezășie pentru noi: că niciuna din dorințele noastre nu pornește din cerințele noastre.

Încăodată: *Nu vrem nimic pentru noi! Vrea nația aceasta împilată să scape de tâlhari, de smecheri, de profitori și de oameni comozi. Vreo nația aceea ta să-și curețe putregaiul, să taie cangrena și să taie sa curgă sângele stricat.*

Vrea nația aceasta să-și ceară dreptul și la viață.

Noi voințele ei le reprezentăm, durerile ei ale noastre sunt, căci fii ei suntem și vă de cel care își renegă neamul și își uită legea.

Cine are urechi de auzi, să audă.

Bucur Stănescu.

„Totul Pentru Țară" la Galați

In localitate a luat ființă organizația partidului „Totul pentru Țară". Președinte al organizației pentru Galați și jud. Covurlui a fost numit d. profesor **Dr. Antonescu.**

In cursul lunei Septembrie, la Galați va avea loc o mare întrunire a noului partid, la care vor lua parte domnii: **General Gh. Cantacuzino-Grănicerul**, șeful partidului, **Colonel Zăvoianu** și alți frunteși naționaliști.

In județul Covurlui se simte un puternic curent pentru „Totul pentru Țară".

P. CONSTANTINESCU

POEM IN PROZĂ
lui Corneliu Zelea Codreanu

Aspră și sfântă nădejde a neamului!

Drept ai crescut ca o judecată a lui Dumnezeu, curat ai trăit ca un munte de ghiață. Nici bârfeala, nici lingușirea n'au putut înfiori lângă tine. De foc îți e privirea și mâinile de plămânitor. Distrugi, creezi totodată, minunat răsărit al nostru, minunată mândrie a Moldovei. Te-au îndrăgostit apele și munții țării aceștia, te-a îndrăgostit pământul și iubirea noastră necumpătată!

D. Corneliu Zelea Codreanu

Omul nou al vremurilor noui. Tăiuș de sable pentru netrebnici, mănuitor pentru cei pe cari cinstea i-a oropsit. Tu ești însuși adevărul; cel din urmă și cel mai greu adevăr al nostru. Aspru și greu. Inspăimântător de aspru, înspăimântător de greu. Vai, celor pe cari îi zdrobește asprimea ta! Ei nu sunt chemați să trăiască ziua de MAINE. V'si, celor bicisnici into'aie spiritului, ei nu vor prânzi la ospățul biruinței tale.

Bărbăție d. bronz și de nobilă patimă!

Glorie celui ce ni te-a dăruit ca să faci din sărăcie belșug și din bordele palate. Nesecat rămână isvorul la care te-al adăpat și veșnic încărcat de roadă ogorul care te-a hrănit Frate bun al holdelor galbene, satură-ne foamea de dreptate; prieten cinstit al Cărului, satură-ne setea de credință și de cinste. Căci pe tine te-a ales Dumnezeu să zidești acolo unde dușmanii lui au stricat, pe tine te-a ales să cureți ceiace prietenii satanei au murdărit și ție ți-a împodobit sufletul cu regescul dar al neprecupețitei hoțâri.

Nobil cavaler al adevărului!

Puternică este dragostea ta către noi, după cum istovitoare este credința noastră către tine.

AURELIAN CALIN.

Căpitanul...

..... Iată un cuvânt magic, care pupfat pe oriși-ori-ce inimi, pe oriși-ori-ce urechi, pe oriși-ori-ce seminuri cerești, ca și fumul tămâi din cadrelnița divină. Și-n Imprejurul pe întregul pământ al Țării, umplând de un balsam dumnezesc, tămâie a lui ce e român.

„Căpitanul", este dulceața vie a unei iubiri viteoare, care din întunecimea oțărcea ostcart trecute ca o mlădiță tânără din trunchiul strămoșilor noștri, din umbra Marelui Mihai și a lui Ștefan cel Sfânt, a răsărit Invodând cu verdeața rumurilor sale pustiul unei Țări căzută prada lăcomilor ce ne au pizmes.

„Căpitanul" este cerul desrobirii de sufleț, și este acelu care a făcut să ne îndrăgim haina meschină a materialismului politic și să ne îmbălăm în giulgiul alb al credinței strămoșești, calinând virtutea și cinstea, și este relatia din care s'a răsărit etonii, care de aproape 12 ani alăptărește și comandă inimile noastre.

„Căpitanul" este o formă materializată și supranaturală, care emană efluvii de dragoste și dragoste, dominând ca un rege asupra lumii noastre spirituale. — Și este „Mesia" poporului românesc, și este omănătul care ca Hristos a trecut prin toată gama suferințelor, casele lui sunt locite de blocurile cofurosne ale Inchisorilor, și a urcat drumul „Golgotei", maidea ca un actual ministru Dedial Patriarhiei. - Mii de primejdii îl pândeșe, mii de dușmani îl urăsc, iar el cu frunțea senină și credință în sufleț, și-a pus piepțul pavăză, calcând cu dispreț peste mărăcini ce i-au invadat calea și sub razele apărătoare ale steaului de varză, olături de camarazi cu cazmana în mână, în sudoarea frunții sale îyi face baia .... muncii constructive.

A fost și el hulit, batjocorit și alăturat de criminali, osândit și fost, adăpat cu oțet și fiere ba i s'a rezervat și otravă, acestea pentrucă iubește pe Dumnezeu și mai presus de orice „Țara". — Dar orice ațî face lăfe sparate, Masia tot Mesia rămâne și Căpitanul lui Căpitan, căci Invățătura lui curată, tăvorita din stânca de aur a inimii lui luminoare de adevăr și dreptate, este și gândana din poveștă, „neatrănească, pentru o viață nouă, ne-a intors gândul păcatului spre o viață disciplinată și creștoare.

Sub acest îndemn este de cămarazii, intocmai ca și vechii creștini, disprețând tortura și moartea, și-au făcut masa copioasă și somnul cafeteat din permisele pui, și preferând cutrumul de burg cu bolțul de mămăligă, iar somnul în pustie, pe un aternut de fân sau gilo, sub bolțile cerului înstelat, le-au adus cel mai mare vis al vieții.

Minunate și semnificative timpuri ...

Dar bisericile, căminurile, au pădeț rupt sau o poștă nouă, ori o mănăstire ruinată, — pe cari „Șalul" nu reușește să le ridice nici cu fondurî, — prin ce minune dumnezeiască s'au ridicat, s'au construit și reparat?

Ei-bine, acestea au mai mult, ca și sunt roadele vasilelor ateliere spirituale ale „Căpitanului", unde prin educația voinții și a disciplinei, sub oțelurile de fier al lui, se fabrică „omul de mâine", omul de caracter „Românul", căci omul care intră în acest atelier va ieși un erou.

Tot „Căpitanul" ca un Arhanghel cu sabia de foc, va sfărâma blestemul franmasoneriei ce ne-a incălțat, redăndu-ne o „Românie nouă", credincioasă și eroică, demnă de jertfa celor 800.000 de eroi.

Și este acela care ne apără în visurile noastre, intocmai ca visurile misterioase ale păcurarului dela Magindi, în el ne este nădejdea, în el ne este viitorul și-l stăvim și și-l cântăm:

„Căpitanul să trăiască
Să ne ducă'n lupte mari,
Să scăpăm Țara iubită
De jidani și de tâlhari".

Legionarul
Schlosser Dimitrie

Almanahul „România Creștină" pe 1936

Vrem să edităm **Almanahul „România Creștină" pe 1936**

Dorind ca acest almanah să fie o oglindă a naționalismului constructiv, camarazii legionari sunt rugați a ne comunica și trimite, până la 1 Octombrie următoarele:

1. **Fotografii** sau **clișee**, însoțite de dări de seamă asupra **taberelor și șantierelor** de muncă;
2. **Poezii** noui cu caracter legionar;
3. **Articole** privitoare la diferite probleme, ce urmează a fi rezolvate de guvernul ROMANIEI NOUĂ.
4. **Camarazii, șefi de județe, și depozitarii „României Creștine"** sunt rugați a face comanda exemplarelor necesare (almanahul va avea circa 150—200 pag. și se va vinde cu 30 lei exemplarul).

Cine poate să ne trimită bani, înainte în total sau în parte, pentru a ușea face față cheltuelilor de tipărire, ne aduce un enorm de mare serviciu.

Jurământ masonic

Lumea „naivă" se întreabă: Care e cauza că masonii „dormiți în adormire", sau retrași din loji, nu divulgă secretele acestei societăți ocultă-iudoveștî?

Iată motivul: Fiecare tâmpit, care intră în masonerie, depune un jurământ drasconic. De exemplu, pentru gradele inferioare este următorul:

„Jur în fața marelui Arhitect al Universului, că niciodată nu voi descoperi taina masonilor și a masoneriei nici direct nici indirect; nu voi trăda-o nici verbal nici în scris, nimic ca obi descoperi de la mine nici prin semne, nici prin ali gest, nici prin ali fel, iar dacă voi viola jurământul ăsta mi se taie gâtul, să mi se scoată ochii, să mi rupă pieptul, să mi scoată limba, să mi ardă intestinele și să le transforme în cenușe și în urmare în fumul mătii, sau inopăsilile de pământ și de lume pârîile lumii și despre mine să nu rămână între oameni amintire".

„Abjurații" au cuvântul...

Comertul ambulant la Chișinău

— „Jarenăi semicichi" și „goreace bublichi" — „Marojenoe", harbuji și manachatrub. — „Ce de primus și mașini de aprins țigările". „Ponchichi și iabucami". „Po trii leia, na trii leia, za trii leia; fslo clto vosmioti na trii leia".

Nu e de prisos să facem și niște haz (de necaz) pe socotelile comerțului ambulant el Chișinăului, municipiu de la categorie în concerful municipiilor românești, municipiu cu veleități de mare oraș vaccidental, după reformele urbanistice' începute sub primăriștiul d lui **Seb. Teodorescu** în 1927 și continuate sub primăriștiile succesive ale d lor **Gherman Pântea** și **Ion Costin**. De d mii **Dr. I Negrescu** și Dr. **C Ionescu** nu avem ce să spunem altceva, decât că au fost niște părinți municipali inofensivi, cari n'au vrut nici în ruptul capului să se avânte la reforme. La chelluell, la inițiative și la ferederi de inițiative. Ei au fost adevărați aderenți ai **statucvo**-ului local. Ce au primit, aceea au și predat, cu regretele eterne, de circumstanță.

Comerțul ambulant la Chișinău este inferior, este ilegal și nu e lipsit cu desăvârșire de pitoresculul altei epoci cu rânced miros. Vânzătorii ambulanți sunt mulți, multișeri, dar nenumărați, fiindcă nu ieșiți au cărțuliș sau autorizațiuni în câte un punct, la un anume loc, la o problemă, că nu apare ceva ca din senin câte un negust rasă (evreu desigur) improvizat care ți oferă mistelos o mașină de aprins „papirosele", pe care ți o lasă și cu un rol, dacă nu te convinge să i dai trei. Tot cam misterios apar și alți negustorași improvizați, care ți vând câte 4 sce pentru „primus" la un leu. Recordul comerțului ambulant îl deține tot sâmbăta de floarea sorelui prăjită, strigată strident de babele și copii cu ochii subțiori, în limba lui Trotchi: **„Jarenăi semicichi!"**

După acest soi de comerț urmează în ordinea ierhică: **„goreace bublichi"** (cârvigi proaspeți), apoi **„mo rojenoe"** (. înghețată), fructe de tot felul, harbuji la cântărit și **„ponchichi și iabucami"** (un fel de franzeluță cu mere).

Manufactura ambulantă se împarte și ea pe categorii, pe trivii principiului de diviziune a muncii. Cei cari vând clorapi (cu defecte), nu vând cravate (demodate) cei cari vând șnurul de gheie (putrede), nu vând șăpunuri (producțiuni de o sulețe); cei cari vând curele, brețele și pieptene (cu dinți motorcă și aliocsă) nu vând batiste și „dămașiș" de sămbă.

Sticlăria și por elănăria, în coșuri rotunde se vinde numai în zbuș, următorul criteriu: pahare, farfurioșe, linguri, furculițe, cești etc., cari au aceiași pref.

Și ca să nu strige la românește: **„orice obiect 3 lei"**, fiindcă negustorașul ambulant și-ar scrâni limba strigă și el o întreagă hora babură rusească (nu tocmai curat rusească) astfel: **„po trii leia, na tri leia, za tri leia; fslo clto vozmioti na tri leia!."** Adică în tradu cere rusească (locală): **„po trei lei, i trei lei pentru trei lei; orice vei luă trei lei".**

Odată, de mult, poliția lasse măsuri strașnice ca să se stirpe mărfurile și în limba română. Dar fiindcă vânzătorii ambulanți n'au urmei nici o școală superioară și nici gând n'au avut să se inscrie vreodată măcar la facultatea ieșană de litere, se auziau strigăte în românește, la fiecare pas, de-și impuiau urechile și le făceau să vorbești cași el, prin obsesie și dexteritatea imitării auditive:

„Mâr murași:" „cvas și apa gazoasă!" „Înghețată dila gblațâ!" „covrige caldi!" „popușoluri dila foc" etc.

De dimineață dela trele 7 și până seara la 10—11 străzile sunt populate de comerț ambulant și locmai acolo unde e mai multă aglomerație, acolo se ivesc ca din pământ copii (de ceară) cu „jarenăi semicichi" cu „goreace bublichi" și cu edițiile gazetelor locale.

Uneori, asemeni copii, în așteptarea mușterilor pelș portițe grădinilor de vară, adorm lângă coșuri în poziții de fresce antice, mărfurile indiscutabilă a crimei sociale care se face cu el..

Ce cine știe în ce oraș din Siria, sau, ca să fim la modă, din altă țară, ortodoxă cași noi: Abisinia .

Alexandru Rupa.

Doina Românului

Mantii gem și codrul plânge,
Pâng izvoarele-n vale,
Apa poartă 'n valuri sânge,
Vântul gemu'n a lui cale

Câți în lacu lor cu drag,
Au ajuns pribegi Români,
Că le seg a vieții steag
Și-i face-n veci morți stăini.

Câți pe-ntreg întinsul țării,
Numai lacrimi și sudoare,
Iar drepttate-n fondul mirii
Și coșii la schimoare

Foaie verde de secară
Nu mai plâng, căci plâns este viața,
Dela nori și până'n mare
Și pân'la'n dimineață

Sunt plângar, plugar și shamaș,
Opinear ce port vrancean
Și brăzoar din roșcovi și pelmă
Și impărat și jupână

Ce și cântărie de harnă
Toată viață-mi scrum jărâm,
Pân'la'nfundul mi-ș de darnic,
Eu scot aurul cu mâna.

Dar stăpân pe ai și casă,
Tot strâmbul e mai mare,
Eu rămân ca palma roșcă,
Cu-n cârlig și cu sudoare.

Cu năduștea-mi târi trăiu,
C'ai mea bine o'ncaștie,
Și nici vaqza nici mâhlaș,
Nu mă mai lovește minte!

Sunt scutit la grea robă!
Cu numanai trapt în coșă!
Și-n cârlig și la știștă
Și-n boul la coșă.

Frumoșilă fosie dosă!
Ași-i viața și țăranul!
Ași-ș fi ș-ș plânș și cosă,
Și-i urmez pe Căpitanul...

Că și nă cu spada'n mână,
Dă drepttate la'nșeș
Bietei inime românești
Iatăș bărș mișcă popor...

Și-n sânș'ș'or pe veți credință
Rob și-i fu pe lotdeauna!
Iatăș-mă în bătălii
Ori în moarte! e tot una!

Pr. Em. Cucuetu

Tineretul de ieri, de azi și de mâine

Aceștea sunt câteva rânduri despre oameni bine cunoscuți și cari spre nefericirea noastră confirmă atât adevăr. Dece ajele'n țară? Dece sfârșeul e stăpân? De ce noi bieți Români am ajuns cârșetori la noi acasă? La aceste câteva întrebări vom da răspunsul în rândurile ce ur mează.

Conducătorii noștri de azi sau tineretul de ieri, dela ei se trage de copilărie și apoi mai departe până la maturitate, e avut parte de-a creșterea rea.

Au fost crescuți în **școala demagogiei în școala iubirei de sine și în școala iubirei de argint.** Poate ei ar fi căutat o alta școală mai bună, dar împrejurările de atunci nu le permitea (mă ocup în special de tineretul ardelean) poporul și pământ de-atunci nu era câtuși de puțin îndeajuns, decât aceștia ei nevoie să vâre lumină în sufletele tineretului valah. Așa au fost limpurile de atunci, iar tineretul de ieri ajuns stăpânitorul de azi, azi însă mergi dau semn de **chemarea lor națională și creștină**, nu numai că nu caută să îndrepte lucrurile mai înspre bine, nu, numai că nu caută să dea tineretului de azi, **o nouă educație o nouă școală**, ci din contră caută să-i impiedice și pe cei ce au prins de veste despre **noua școală a vieții despre școala mântuitoare.**

Dar cu toată ure și prigoana celor mari de azi, am ajuns to-

„E jale multă în țară,
Și-a stăpânit e stăpân.
Cerșetori și-n casă,
O ajună bietul Român".

tuși să vedem tineretul de azi în noua școală mântuitoare. **În școala înfrățirii în școala mantui. Tineretul de azi caută a-și mântui sufletul, caută să uite suferințele din trecut prin școala muncii, școala care ne înfrățește pe toți unul de altul, școala care ne unește în natură, școa a care ne unește cu Dumnezeu, în glorie și în cerul cerurilor, și de zi** lar dacă tineretul de azi crește în acea școală mântuitoare, va ști să dea o creștere bună, o creștere sufletească, o creștere naporiană tineretului de mâine. Și atât tineretul de azi, cât și tineretul de mâine, când vor ajunge ăș fi se îndreptează conducere, va **conduce spre fericirea țării și mândria neamului românesc**

De etari tineri ere țara noastră ... tineri cari se asemănă cu albina care mereu adună faguri peste faguri în cosnița ș pânș când se formeș o mare compș de stupi care este întrebuințată cu mare plăcere în bucătăriile noastre. Deci țara noastră are nevoie de oameni muncitori nu de trântori. Trântorii cari se găsesc azi printre noi trebuesc goniți, n'avem nevoie de ei. **Numai cei cinstiți, numai cei energici pot ferici această scumpă țară. Numai și numai acei cari au ca simbolul „Totul pentru Țară și nimic pentru noi.**

Leg. **Miclea Aurel**
Cluj

Librăria „LUMINA"

— Petrică Constantinescu —

GALAȚI, STR. G-RAL BERTHELOT Nr. 108

Se primesc spre vânzare tot felul de cărți, reviste și ziare cu caracter naționalist creștin, din țară și străinătate (italia, Germania, etc.)

Ctitorii Românieș de mâine

Pe drept cuvânt vă puteți numi astfel voi **legionari**, căci tipărul vostre vă îndreptățește la aceasta.

In timp ce totul se năruie în jurul vostru, voi clădiți.

In timp ce totul se desorganizează, voi vă organizați.

In timp ce peste tot domnește anarhia, în voi e o disciplină de fier.

Și în timp ce unii frați de-ai vostri de sânge și au pierdut năderile în vremuri mai bune, voi vă simțiți cu încredere vitoriei în lăți.

O lume veche se prăbușește sub greutatea păcatelor ei. Și când lor, de voe de nevoe, unei lumi nouă, **a voastră, a neamului tapiel,** a legionarilor Căpitanului care va duce neamul acesta pe drumul cel mântuit: **a gloriei eterne.**

In timp ce semeni de ai voștri nu pleacă la mormânș care să se recreeze după un an de muncă vă repezi **șoșele** și **șăișș** și **spițele. Bărbați și mănăștiri, sau case de odihnă** la munte și la mare.

Faceș **poduri** și **șăișș** și **tunuri** și **spițe**. **Totul fără plată.**

Și acoșdul cel mult și mândș vă pomenș greș. Și trage deschise și vă mândș greș.

Celace lui vă pomenș cu ceș și satișș și greș de mult!

Și în și bisericile și și și

Cine reprezintă „Universul" în Basarabia

Escrocherile jidanului Elefteria Negel-Elic Samuil Herșcu Naghel

— O SCRISOARE DESCHISĂ D-LUI STELIAN POPESCU —

In dosinga de a demasca pe cîte-va din cei mai prime-fidoni ce slujesc gaștapanii, care se ascundu sub un nume românesc, trebuie-a-mi-se-ngădui ca mai ales cu ocasia ca, cel puțin de data aceasta, d. Stelian Popescu, directorul morelor zise-nduoase „Universul", va-ngăsi din rîndurile functionarilor pe cineva care-o poate fi omul, bun-ar ace ca-i dovezi adevărătoare, compromiș pentru din Basarabia, Elefteria Negel-Cuflaeru, zis Elic Samuil Herșcu Naghel.

Stimate Domnule Stelian Popescu,

Mă vîd silit a vă scrie, pentru e-vrele-ați, impotriva corespondentului dv. din Basarabia,

*La 2 Martie 1934, v'am scris cu indîlnitul Elefteria Negel Cuflaeru Zis Elic Samuil Herșcu Naghel, corespondentul dv. pen-tru Basarabia, s'a prezentat—în numele dv. — în Comitetul Central al Asoc. „Astra Basarabiei" și a cerut ca eu (care-rem deținut de-ș-ș-ș

De pe frontul taberelor de muncă

Cluj

Tabăra legionară de muncă din Cluj este înaintea popoiului din mai multe motive, în cari rezi de lucri tîrzii, sîndenii și muncitori lucrează din zori și pînă seara târziu, efectuînd cele mai diverse munci.

Tabăra „Valea Chintăului"

Tabăra principală e situată pe **Valea Chintăului**, la ieșirea orașului, în drum spre com. Cămăș. Aici se face cărămidă necesară clădirii noii clădiri proiectat.

Cei 40 — 50 camarazi cari lucrează în această tabără la scoterea și transportul pămîntului, frămîntarea lutului și confectionarea cărămizilor, sunt adăpostiți într'un bordeiu încîlțit, rezultat în cursul unei oțeline, în văile cărora răfăie drepiul tricolor al taberei.

Aprovizionarea

Zilnic aproape, sosesc în tabără transporturi mai mari sau mai mici de alimente, constînd în: făină, pâine, sarzavat și uneori chiar carne. Ele provin dela prietenii și simpatizanții organizației.

Mama **„salahorilor"** în cămăș verzi se pregătește de cina camaradelor, **„bucătăresele"** într'o cuie în vechimă, pusă în dispozițiile de un prieten binevoitor.

Cariera de piatră

In comuna învecinată **Baciu**, funcționează un sanitar în care se lucrează la scoterea și cioplitul pietrei.

Nume nici e foarte greu. Ieșiți pînă în prezent s'a scos cantitate apreciabilă de piatră, care e de o calitate superioară. De aprovizionarea cu alimente a acestui sanitar se îngrijește un grup de meseriași și muncitori, membri ai org. **„Totul pentru Țară"**.

Pe drum înspre Chintău, la o distanță de cca. 2 km. de tabăra principală, funcționează în permanență un mic sanitar, deservit de o echipă mobilă. Aici se scoate nisipul necesar fabricării cărămizilor, care e transportat în cărțile sau autocamioane.

Viața în tabără

Viața e aspră. Totuși buna dispoziție domnește peste tot.

Sentirele răsună pînă seara de cântecele echipelor în camăși verzi.

Duminica se fac marșuri de propagandă prin județ, iar seara se organizează ședințe și șezători.

Numărul vizitatorilor zilnici e mare.

Inițiativa, supravegherea și conducerea lucrărilor le are cam. **Dr. I. Banea**, comendant legionar.

Rezultatul lucrărilor e multumitor: un cuptor de 55.000 cărămizi, alte 35 mii cărămi. șezale în sfive. Piatra necesară fundamentului.

Se speră că în curând se va începe clădirea căminului, a cărui valoare, după devizul inginerului - arhitect, se cifrează la 3 ș.ă milioane.

Nic. Iancu.

Sibiu

„Fântâna Capitanului", înconjurată de un splendid decor natural, în care razele soarelui se restrâng în izvoare curate de munte, este intima legionarilor cari au ridicat-o, se ținuiță mândră *„Fântâna Căpitanului"*, construită prin munca braților legionare din comuna *Răul-Sadului*, din beton și lemn

Pe frontispiciul mei inalt, pășește izvorul curat și rece *„Arhangheluș Mihail"* cu o sabie de foc. Investmântat în verde, o icoană lucrată admirabil de un pictor din loc.

„Fântâna Căpitanului" va rămâne peste secoli, un moment de muncă, credință și jertfă legionară pentru generațiile viitoare, cari trecând pe aci, îl vor saluta, plini de respect și venerație pentru acei ce este Căpitanul nostru, și legionarii săi, cu salutul nostru legionar.

Francisco din Aeliul. Pentru construirea unei biserici, în comuna Aeliul, s'au strâns în un moment dat, peste un milion lei, cari, construirea bisericii ar fi fost nevoie, s'ar realizat cu prin fermă, răbdătoare sarcini fără biserică.

Fapt de seamă situație, un legionar din satul Aeliul, cu o familie și a tarat ca el, și cu calitatea de conducător din comună, ad videa biserica, cerînd pentru aceasta, rezultat din suma de peste un milion lei, suma foarte modestă de ora 1000 lei, cu condiția ca pe mai din comună, [illegible] [illegible] [illegible]